

MINISTERSTWO FINANSÓW

*Podsekretarz Stanu
Dariusz Daniluk*

FN/FN1/701/7/HWE/2010/165

Warszawa, 03.03.2010 r.

**Pan
Jan Wyrowiński
Przewodniczący Komisji
Gospodarki Narodowej
Senat RP**

W związku z Pańskim pismem z dnia 26 lutego br. uprzejmie przekazuję poniższą opinię dotyczącą treści art. 18 uchwalonej przez Sejm w dniu 19 lutego br. ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (druk senacki 791).

Odnosząc się do możliwych konsekwencji wynikających z treści art. 18 uchwalonej przez Sejm w dniu 19 lutego br. ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (druk senacki 791), uprzejmie przekazuję następujące informacje.

Art. 18 ww. ustawy reguluje kwestię przekazywania biurom informacji gospodarczej przez wierzycieli tzw. pozytywnych informacji gospodarczych, tj. informacji o wywiązywaniu się z zobowiązań. Zgodnie z ust. 3 za pozytywną informację uważa się informację przekazaną w terminie nie dłuższym niż 12 miesięcy od dnia wywiązania się z zobowiązania, natomiast zobowiązanie zostało spełnione z opóźnieniem nie dłuższym niż 60 dni. Ustawa dopuszcza ponadto możliwość przekazywania ww. informacji z własnej inicjatywy wierzycieli, za zgodą podmiotów, których zobowiązania dotyczą. Rozumiejąc intencję ustawodawcy, zgodnie z którą tego rodzaju zapis ma na celu budowanie pozytywnej historii kredytowej w biurach informacji gospodarczej, pragnę wskazać na istotne konsekwencje powyższych rozwiązań.

Należy zauważyć, że wprowadzenie możliwości przekazywania informacji pozytywnych z własnej inicjatywy wierzycieli, w połączeniu z „definicją” informacji pozytywnej, jako informacji o zobowiązaniu spełnionym z opóźnieniem nieprzekraczającym 60 dni może w istocie przybrać charakter odwrotny od zamierzonego przez ustawodawcę. Pragnę podkreślić, że nie można przychylić się do argumentacji ustawodawcy, zgodnie z którą jeżeli informacja negatywna powstaje po upływie 90 dni od dnia wymagalności zobowiązania (60 dni + miesiąc od dnia wysłania wezwania do zapłaty), to przed upływem tego terminu mamy do czynienia z informacją pozytywną.

Uzyskanie przez instytucję finansową informacji, że potencjalny dłużnik permanentnie reguluje swoje zobowiązania z opóźnieniem np. 50 dni może mieć negatywny wpływ na

decyzję kredytową, ponieważ w istocie daje przesłanki aby przypuszczać, że nie będzie on w terminie regulował zobowiązań wobec tego potencjalnego kredytodawcy. Tego rodzaju regulacja może prowadzić do nieporozumień na płaszczyźnie bank-klient, ponieważ zgodnie z ustawą klient będzie się legitymował pozytywną informacją na temat swojego zadłużenia, natomiast w opinii banku będzie to informacja negatywna.

Należy zauważyć, że zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków (Dz. U. Nr 235, poz. 1589, z późn. zm.) ekspozycje kredytowe wobec osób fizycznych, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza miesiąc i nie przekracza 3 miesięcy, należy zaklasyfikować do kategorii „pod obserwacją” oraz utworzyć rezerwę celową w wysokości 1,5%.

Wątpliwości budzi ponadto konstrukcja art. 18 ust. 5. Rozumiejąc intencje ustawodawcy, który w sposób szczególny chciał podkreślić sposób postępowania z zobowiązaniami o charakterze ratałnym, pragnę zaznaczyć, że ww. zapis jest nieprecyzyjny. Nie określono bowiem spłata których rat zobowiązania jest uznawana za wywiązanie się z zobowiązania – spłata jednej raty, czy też spłata wszystkich dotychczasowych rat. Należałoby zatem doprecyzować, że za wywiązanie się z zobowiązania w przypadku zobowiązań ratałnych uważa się spłatę w pełnej wysokości wszystkich dotychczas wymagalnych rat.

